

Izdod Mētrienas pagasta padome
2009. gada jūnija avīze Nr. 133

Kā irbīte pār kalnu attecēja...

Vasara. Vasariņa. Kā nebēdne meitene. Vaļā matiem, vējā plīvošiem brunčiem.

Saules un lietus savedēja. Ziedu aizbildne, vēju sargātāja un lauku dāsnuma lolotāja.

Vasara. Vasariņa. Kā irbīte pār kalnu attecēja. Vēju grožus turēdama. Jāņu zāles lasīdama. Bites dziesmu dziedādama. Sudrabiņu sijādama.

Vasara. Vasariņa...

Smilgās dvēseli auklādama, rītdienu sargādama.

Solvita

*Īsa, īsa Jāņu nakts,
Pār visāmi naksniņāmi,
Te satumsa, te uzausa,
Pie Jānīša uguntiņas.*

*Pinat, meitas, vainadziņus,
Jāņu dienas vakarāi,
Kam būs greznis vainadziņis,
Tā Jānīša līgaviņa.*

V. Otvares foto

Jūnijs īsumā

- 1. – 5.06. Partiju organizētās iedzīvotāju priekšvēlēšanu sapulces.
- 1. – 8.06. Eksāmeni Mētrienas pamatskolā.
- 3.06. Mētrienas mednieki sāk regulāras mežacūku individuālās medības.
- 6.06. Eiroparlamenta un Madonas novada domes vēlēšanas.
- 8.06. Jānis Trops Aiviekstē noķer 31,5 kg smagu samu.
- 10.06. Mētrienas komandas sāk piedalīties pludmales volejbola čempionātā.
- 13.06. Mētrienas pamatskolas absolventu izlaidums.
- 17.06. Pagasta padomes sēde.
- 23.06. Kopīgi Līgo svētki pagasta centra birzītē.

Notikumus apkopoja **Ilmārs Grudulis**

...kā saulīte rotājās...

Manā bērniņā „Aizdēgļos” Jāņus svinēja kaimiņmājas kopā, ar dziesmām, dejām līdz pat rītam. Mēs bijām 7 bērni – varējām izskrieties un iztraktoties visu nakti, bet pēc tam gulēt svaigā siena pantā. Man bija kādi pieci gadi, un es dzirdēju, kā tantes runāja, ka Jāņu rītā saulīte rotājās. Tad nu es tajā naktī negāju vis pie bērniem gulēt, bet atvēru plaši vaļā šķūņa durvis, apsēdos augšā uz siena panta malas pie pašām trepītēm un sāku gaidīt „saulītes rotāšanos.” Kad no rīta pamodos – tā bija jau lielā gabalā, bet es, nokritusi no panta, saritinājusies zem trepītēm visu biju nogulējusi... bet kā biju tikusi lejā un pat nesasitjusies – nezinu... Tāds Jāņu nakts brīnums!

Vija

Atmiņā palikuši Jāņi manā bērniņā. Pirms svētkiem mums – bērniem – bija jāpadara daudz darbu. Viens no grūtākajiem un nepatīkamākajiem bija pagalma slaucīšana, jo tas bija jāizslauka tik tīrs, ka neviena paša gruzīša. Arī istabās bija jānotīra griesti un sienas. Tie bija jāmazgā tik ilgi, kamēr spīdēja. Un kur vēl grīdas beršana! Tai bija jābūt baltai, (tad grīdas nekrāsoja). Pušķot gan mums patika. Bija appušķotas gan istabas, gan kūtiņas. Es, kā mazākā no bērniem, gāju ganos. Jāņu vakarā mēs savas gotiņas visas appušķojām, lai dotu daudz piena. Jāņos mājās cepa baltmaizi, spēka raušus, sēja sieru, darīja alu. Mūsmājas pagalmā pulcējās kaimiņi. Bērniem atsevišķi bija uzklāts savs galds. Bija spēles, dziesmas,

ugunskuri... Vēl atceros – mana mamma ļoti labi dziedāja un katros Jāņos viņa apdziedāja savu brāli. Bija jautri.

Nora

Tas bija deviņdesmito gadu sākumā. Tajā gadā bija ļoti auksta nakts. Jāņus svinējām jaunajā Ozolkalna estrādē. No rīta puses nosaluši, bet lustīgi, kājām devāmies mājās. Pārņākot, skatos – mans kartupeļu lauks viss melns. Mani kartupeļu laksti nosaluši. Pirmo reizi savā dzīvē piedzīvoju ko tādu Jāņu naktī... Vēlāk gan laksti atauga un rudenī kartupeļu raža, lai arī ne tik ražena, bija.

Ilmārs

Man un Anitai Līgo svētki sākas jau agri no rīta, kad, apbruņojušās ar zābakiem, šķērēm un lāpstu, sēstamies mašīnā un braucam pa visu pagastu puķu, zaru, skalbju un citu jāņuzāļu meklējumos. Tad es arī izbaudu Jāņu burvību, jo viss tā pa istam zied un zaļo pēdējo dienu. Bet tad, kad visas jāņuzāles novītušas, es sasieņu tās kopā ar bērzu zariņiem pirts slotiņās. Un Jāņu nakts burvība smaržo vēl aukstos ziemas vakaros, pirti ejot...

Eugēnija

Manas bērniņas atmiņas par Jāņu svinēšanu saistās ar „Kalnvirsu.” Katru gadu mēs ar vecmāti braucām pie mana krusttēva Jāņa.

Agrāk tai pusē nebija tik daudz mežu un varēja tālu redzēt. Tajos laikos Jāņos obligāti taisīja darvas mucas, kuras piestiprināja pie garas kārts, aizziedzināja un tad cēla augstu gaisā. Krusttēvam māja bija ielejā, rija – kalna galā. Tad nu darvas mucu vienmēr dedzināja pie rijas. No tās vietas varēja redzēt ugunis gan uz Ļaudonas, gan Sāvienas pusi. Bija tāda neaprakstāma kopības sajūta – tik tālu varēja redzēt un dzirdēt – visapkārt līgo... Bet visskaistākie Jāņi, protams, manā jaunībā – 1948. gadā. Mēs – bariņš jauniešu – līgojām „Jurjānos”, šķūnī. Voldemārs Pipļuks tajā laikā mācījās Rīgā, „rozentāliešos” (mākslas vidusskolā) un uz Jāņiem bija atvedis savus kursabiedrus, tai skaitā Uldi Zemzaru un Imantu Zariņu. Kā jau Jāņos ierasts – meijas, vainagi, siers, alus, dejas... IZRĀDĪJĀS, ciemos atbraukušais, Uldis zināja tik daudz tautasdziesmu, ka nu man beidzot bija uzradies īsts pretinieks. Tā nu „Jurjānu” šķūnī notika īsti dziesmu kari. Tā kā neviens negribēja piekāpties, tad dziesmas skanēja visu nakti... Kad pārnācu mājās, saule vēl nebija uzlēkusī. Gulēt negāju, bet lasīju Gorkija lugas un gaidīju sauli lecam. Un tad es redzēju „kā saulīte rotājās.” Kad saules stari parādījās aiz jaunā ozoliņa, tas uzliesmoja visās varavīksnes krāsās. Vēl šodien atceros šo krāsaino lāpu. Tādu brīnumu es vairs nekad neesmu redzējusi.

Maiga

Mētrieniešu Jāņu dienas atmiņas pierakstīja **Jolanta Vītola**

Esot tālu prom no mājām, Jāņu diena netiek aizmirsta

Atgadījumi no mētrieniešu dzīves ārzemēs.

„Mana māsiņa ar savu ģimeni sen jau dzīvo Apvienotajos Arābu Emirātos. Arī bērni tur izauguši un no Latvijas paražām gandrīz neko nezina. Tā nu es viņiem uz gaidāmajiem Jāņiem aizsūtīju vēstuli. Lai atsvaidzinātu latviskās tradīcijas, pierakstīju klāt tautasdziesmas.

Saņēmu šādu atbildi.

„Mīļā tante! Mūsu vecāki pašlaik aizceļojuši uz Kanādu. Tā kā mēs mājās esam vieni paši, tad nesapratām, kāpēc Jūs rakstāt dzejā, tomēr visu uzmanīgi izlasījām.

Jūs rakstāt:

*Jāniņš nāca, Jāniņš nāca,
Kā mēs Jāni mielosim?
Nokausim purva dzērvi,
Upes zaļo līdaciņu.*

*Visu gadu Jānim krāju,
Ko es došu šovakar?
Svaigu maizi, mīkstu sieru,
Trīsimt ceptu sivētiņu.*

Sākumā gribējām zvanīt uz Kanādu, lai jums aizsūtā nedaudz naudas, jo savvaļas putnus ēst ir bīstami. Var dabūt putnu gripu, turklāt vai ir prātīgi visu gadu krāt naudiņu, lai vienu reizi gadā pacienātu Jāņonkuli, kurš vienā reizē to visu nemaz nevar apēst? Mamma sacīja, ka Jūs esat labi cilvēki un tamdēļ mēs nospriedām, ka Jūs droši vien gribējat pacienāt visu

savu mazo ciematiņu, gluži kā tie cilvēki, kuri vāc ziedojumus Āfrikas badacietējiem. Brālis savā sacerējumā vairs nerakstīs par prezidentu Obamu, bet par Jūsu sirdssiltumu.

Nākamajā dzejolī Jūs rakstāt.

*Jāņa māte rudzus brīda,
Zelta kurpes kājiņās.
Ne tai mirka zīda brunči,
Ne sudraba priekšautiņš.*

Kā tad var! Vecāki stāstīja, ka rudzi ir Latvijas lepnums, bet Jūs tos midāt. Mūsu vecāki strādā ļoti labā firmā, bet zelta kurpēm gan nauda nesanāk.

*Jāņa māte sieru sēja,
Ozolā sēdēdama.
Kāp zemē, Jāņa māte,
Jāniņš pāri nedarīs.*

Žēl gan, ka Jāņonkulis atkal ir sācis dzert. Bet visvairāk mūs pārsteidza rindas:

*Jāņa māte piedzērusi,
Guļ ar vīru aizkrāsnē;
Ja būt laba Jāņu māte,
Savus bērņus pacienātu.*

Vai tad Jums, tante, nav rakstura, ka sākt dzert līdzi? Beigās Jūsu pēdējā dzeja bija pati šausmīgākā:

*Piesēju Jāniņi
Pie zaļa ozola,
Astoņas olektiņi,
Sarkanās bantes.*

Saprotam Jūsu kreņķi. Jāņonkulis pār-

dzēris jēgu un kamēr atbrauca ātrā palīdzība, dabūjāt viņu siet pie koka. Nolēmām naudu nesūtīt, tāpat nodzēsiet. Arī ciemos nebrauksim, jo baidāmies par dzīvību. Cenšaties sameklēt labu narkologu, tur mēs Jūs atbalstīsim. Ap-solām!”

Tā nu es sēzu ar vēstuli rokās un nesaprotu – smieties vai raudāt.

Krasovsku ģimene

Jāņi, kā zināms, šeit nav oficiāli svētki. Nevienam brīvu dienu nedod. Iepriekšējos divos gadus nekāda svinēšana nenotika, bija jāstrādā. Bet tas nenozīmē, ka Jāņu noskaņas nebija. Svētkus atzīmējām tīri simboliski. Kopā ar lietuviešiem vakarā iedzērām alu un uzkodām sieru, diemžēl gan angļu... Ugunskura nebija. Pagājušajā gadā bija uzpīts Jāņu vainags. No Latvijas mums bija pasūtīts siers, alus un suvenīri – alus krūzes, kuras dāvinājām saimniekiem un kaimiņiem. Protams, viņiem radās jautājums, kas tie par svētkiem? Runājot par ugunskuru, nedomāju, ka angļi būtu pielāvuši to kurt. Noteikti izsauktu policiju, tāpēc iztikām ar grilu. Dziedājām dziesmas, jautri pavadījām vakaru. Šogad arī šos svētkus svinēsim. Ir iecere braukt pie jūras, ja vien laiks būs jauks. Ja ne, tad mājās dārzā iekursim grilu, cepsim desiņas, šogad tiksīm arī pie latviešu siera. Un vēlāk meklēsim papardes ziedu... Starp citu,

lietuvieši svin Jāņus, bet par papardes ziedu gan neko nav dzirdējuši. Mētrieniešiem vēl ēst daudz siera, mazāk to aliņu dzert. Obligāti meklēt papardes ziedu. Jauki pavadiet šos svētkus un sargājiet sevi!

Baiba Kraukle Anglijā

Sveiki, mētrienieši! Diemžēl Kiprā Jāņus nesvin. Svinam gan Lieldienu, gan Ziemassvētkus, gan Jauno gadu. Bet Jāņus nē. Kiprā tādu svētku nav. Mans vīrs ir no Slovērijas, arī tur tādu svētku nav. Bet mums ir daudz citas izklaides pie jūras, izbraucieni ar kuģīti. Novēlu visiem kārtīgi izlīgoties, ar Jāņu sieru un aliņu pie Jāņu ugunsкура.

Mārīte Dāvidiece

Pagājušos Jāņus pavadīju Īrijā. Svētku dienas vakarā nolēmām doties ciemos pie kāda latviešu strādnieka, kuram Jānis vārdā. Kā brauksi bez ozolzaru vainaga? Pirmais šķērslis – šeit tādu kociņu ir retums. Atradām vienu pie degvielas uzpildes stacijas. Pa kluso, zariņus pazagām. Otrais šķērslis – kā nopīt? Nevienš īpaši neprot. Nemu mobilo telefonu, zvanu mammai uz Latviju. Kas gan tā par mācību pa telefonu, bet kaut kas līdzīgs vainagam jau saņāca. Jānis bija dikti pārsteigts un priecīgs par šādu dāvanu. Priecīgs visiem svētkus!

Rinalds Krasovskis

SKOLAS ZIŅAS

Izlaidums Mētrienas pamatskolā

Mazliet skumji, ka tik ātri paskrēja skolas gadi. Aizvērās ciet skolas durvis un zvans aicinās uz stundu citus bērnus, bet tie vairs nebūsiet jūs. Tur vairs nebūs atsaucīgās un izpalīdzīgās Lauras, smaidīgās Ditas, zinošā Edmunda, neatlaidīgās levas, labestīgā Uģa, pašpārliecinātā Dagna...

Jūs iesiet tālāk. Tālāk – jaunībā, kur ceļš kalnā kāps un ne jau visas ielas tur būs līdzenas un taisnas. Šodien jūs esat kā šalčošs strauts, kas rīt ieplūdis varenā un lielā straumē. Un cik veiksmīgi un laimīgi jūs būsiet, atkarīgs no jums pašiem.

Ir tāda leģenda. Dievs radījis cilvēku un palicis pāri māla pikucis. „Ko lai vēl es radu?“, viņš jautājis. „Radi man laimi“, cilvēks atbildējis. Dievs padomājis, padomājis un ielicis šo māla pikuci cilvēkam rokās.

Viss atkarīgs no jums pašiem. Un galvenais ir nenogurstoši sevi pilnveidot.

Lai jums veicas! Lai piepildās viss, kas ir un būs iecerēts.

Audzinātāja **Lolita Juste**

Foto no absolventes levas Stalīdzānes personīgā arhīva

Mēs lepojamies, ka mācījāties Mētrienā.

Veiksmīgu nākamo mācību cēlienu absolventiem vēl skolas direktore Melita Grudule.

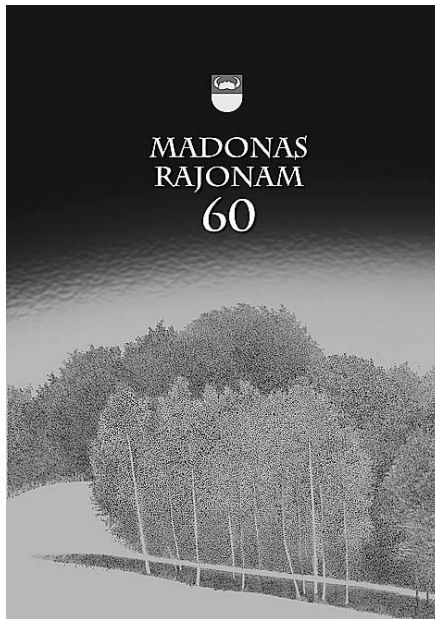
Dejo mazie mētrienieši.

Skaista grāmata par Madonas rajonu

Tas nu ir noticis. Lielākā administratīvi teritoriālā reforma Latvijas pastāvēšanas laikā ir noslēgusies. Sākumā bija noliegums un bažas par tās nepieciešamību, tagad dzīvojam ar cerību, ka laika gaitā pierādīsies tās lietderība. Un ir ļoti labi, ka par aizvadīto laika posmu, kas aizritējis Madonas rajona zīmē, mums paliks divas grāmatas. 28. maijā biju klāt grāmatu atvēršanas svētkos Madonas muzejā. Gribas uzteikt grāmatas izdošanas idejas autorus un radošo komandu, kas, nesavtīgi darbojoties, radījuši vēsturisku un dokumentālu liecību par to, kā dzīvojuši un strādājuši mūsu rajona ļaudis, kā rajons attīstījies.

Grāmatā „Madonas rajonam 60” katrs gads rajona dzīvē parādīts ar dažiem fotoattēliem (kopumā 533) un notikumu aprakstiem. Savukārt fotoalbuma „Madonas rajons” pirmajā daļā sniegts ģeogrāfisks raksturojums un vēsturiska informācija par notikumiem rajona teritorijā līdz 1950. gadam, kad tika izveidota administratīvā vienība – Madonas rajons. To papildina foto no muzeja krājumiem. Fotoalbuma otrajā daļā plašs foto klāsts. 120 fotogrāfijās aptverta informācija par visām rajona pašvaldībām.

Pirmos grāmatas eksemplārus saņēma

grāmatu veidotāji, to atbalstītāji un ārzemju sadarbības partneri. Nākošajā dienā jaunās grāmatas dāvināja visiem rajona pašvaldību un rajona padomes iestāžu vadītājiem, ilgstošiem sadarbības partneriem. Pateikt

paldies par darbu ar grāmatu – lieliska doma! Skumji, ka rajona pastāvēšanas atvadu pasākumu žurnālisti, neizvērtējot un neiedziļinoties, to steigšus pasniedza presē kā milzu izšķērdību. Jā, tas teicami iedarbojās uz tuvredzīgāko sabiedrības daļu. Es ļoti ceru, ka mēs nebūsim to vidū, ka pratīsim saskatīt grāmatu vērtību un kopā ar nākošām paudzēm iesim uz priekšu, pametot skatu arī atpakaļ.

„Saka – pagātnes elpa. Tā tad pagātne ir kaut kas dzīvs, jo elpot var tikai tas, kas nav miris... Pagātne ir dzīva – tā elpo, atgādina, lūdz un brīdina. Pagātne prasa, lai to lieto. Jo tajā ir vērtības, bez kurām mēs varam būt paēduši un apgērbti, varbūt pat pārtikuši, bet sirdsgudri nespējam būt...”

Jā, vēsture – tie ir fakti. Taču tā ir arī emociju jūra... Gudrie iet atskatīdamies. Lūk, ceļa stabiņi, nē tie taču vecie vīri un sievas. Tu piestāj, un viņi tev stāsta un rāda laiku, kad tevis vēl pasaulē nebija...”

(Anda Līce)

Minētās grāmatas drīzumā saņems visas rajona bibliotēkas, bet ieinteresētie varēs iegādāties Madonas muzejā. Esmu pārliecināta, ka šīs grāmatas kļūs par bibliogrāfisku retumu.

Bibliotekāre **Maruta Oša**

NOTIKUMI

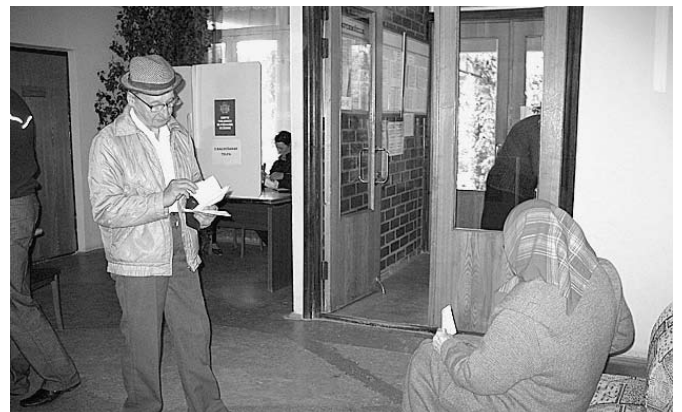
Vēlēšanas notikušas

Eiropas Parlamenta vēlēšanas. Par katru kandidātu sarakstu nodoto derīgo vēlēšanu zīmju skaits Mētrienas vēlēšanu iecirknī Nr. 670

Nr. p.k.	Kandidātu saraksta nosaukums	Derīgās vēlēšanu zīmes par katru kandidātu sarakstu
1.	Politisko partiju apvienība „Libertas.lv”	14
2.	Partija „LPP/LC”	18
3.	„Tautas partija”	26
4.	Latvijas Sociāldemokrātiskā strādnieku partija	13
5.	„PCTVL – Par cilvēka tiesībām vienotā Latvijā”	6
6.	„Pilsoniskā savienība”	79
7.	Osipova partija	1
8.	Partija „Visu Latvijai!”	23
9.	„Jaunais laiks”	21
10.	Par Dzimteni!	1
11.	Politisko partiju apvienība „Saskaņas Centrs”	12
12.	Sabiedrība Citai Politikai	14
13.	Rīcības partija	0
14.	Zaļo un Zemnieku savienība	16
15.	„Latvijas Atdzimšanas partija”	0
16.	„Kristīgi demokrātiskā savienība”	0
17.	Apvienība „Tēvzemei un Brīvībai/LNNK”	22
Kopā		266

Mētrienā sestdienā pirmās nobalsoja Rasma Eikena un Skaidrīte Kaminska.

Aktīvi vēlēšanās piedalījās pensionāri.

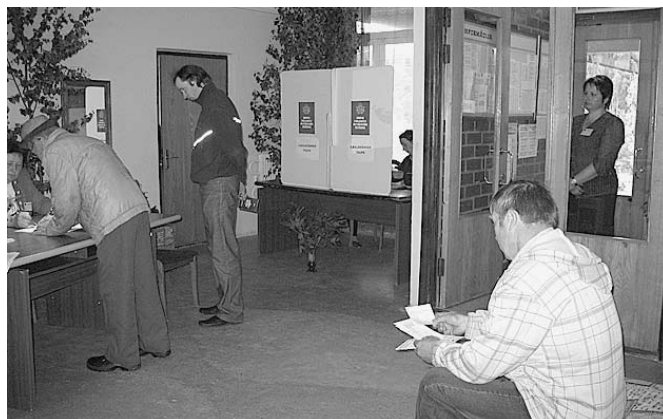
**Novada vēlēšanas. Par katru kandidātu sarakstu
nodoto derīgo vēlēšanu zīmju skaits
Mētrienas vēlēšanu iecirknī Nr. 670**

Nr. p.k.	Kandidātu saraksta nosaukums	Derīgās vēlēšanu zīmes par katru kandidātu sarakstu
1.	Politisko partiju apvienība „Saskaņas Centrs”	4
2.	„Tautas partija”	157
3.	„Jaunais laiks”	48
4.	„Sabiedrība Citai politikai”	19
5.	„Latvijas Sociāldemokrātiskā strādnieku partija”	33
6.	„Centriskā partija/Latvijas zemnieku savienība”	7
7.	Partija „LPP/LC”	6
	Kopā	274

**Fotoreportāža no Mētrienas vēlēšanu iecirkņa
Foto – Solvita Stulpiņa**

**Vēlēšanu iecirkņa locekles Aiva Kalniņa, Dace Jevdokimova,
Laimite Pastare.**

Vēlētāju aktivitāte liela – nākas pat uzgaidīt...

Tiek aizzīmogota bijetenu kaste.

**Daudzi vēlētāji savu izvēli
izdarīja jau iepriekšējās dienās.**

**Mētrienas vēlēšanu iecirkņa
priekšsēdētāja Eugēnija Jermacāne
un sekretāre Mārīte Ceirule.**

**Pēc desmitiem vakarā
sākās balsu skaitīšana.**

MEDĪBAS, MAKŠKERĒŠANA

Labi ķeras Aiviekstē

Maija mēnesī upē sāka ķerties sapali, meža vimbas un ālantī. Ļoti veiksmīga diena bija 29. maijs. Pēcpusdienā Viktoram Aleknavičam no Aiviekstes dzelmes izdevās izmānīt 3,9 kg smagu meža vimbu. Otrā vimba bija nedaudz mazāka 3,1 kg. Turpat makšķerējošais Arvīds Ķuze ieguva 3,2 kg smagu meženi. Vēl katrs makšķernieks noķēra piecus sapalus ap kilogramu. Par ēsmu izmantoja spāres, kuras gan notvert nav tik viegli. Jūnija pirmajās dienās sapalu makšķerēšana izdevās arī Ivaram Bogdanovam. Toties makšķerēšanas vecmeistars Jānis Broks ar lomiem varēja lepoties maija sākumā. Vairākās dienās notvēris veselus astoņpadsmit prāvus sapalus. Par ēsmu pielietojis maksteņu kāpurus un kviešu graudus. Jūnija sākumā Jānim ķērušās tikai sīkas raudiņas un viķes. Labi, ka upe tek tuvu mājām. Saimniece ātri varēja pasaukt ķert bišu spietus.

Ilmārs Grudulis

Ineta apmierināta ar brāļa lomu.

Sākuši individuālo medību sezonu

Mežacūku postījumus mētrieniešiem bija nepieciešamība sākt apkarot pirms sapulcē nolemtā medību laika. 3. jūnijā tika saņemtas sūdzības par lauku postījumiem gan pagasta nomalēs, gan Mētrienas centra tuvumā.

Jau maija mēneša otrajā pusē Valdis Kaminskis nometēja divas mežacūkas „Gravānu” un „Saulīšu” saimnieku īpašumos.

No 3. jūnija Mētrienā sākās regulāras individuālās mežacūku medības. Tās notika tikai lauksaimniecības kultūru sējumu un stādījumu tuvumā. Pirmajā reizē pulcējās 17 mednieki. Notika reģistrēšanās un medību vietu saskaņošana. Tas garantē drošību un netraucē medību gaitu, jo zināma katra mednieka atrašanās vieta. 3. jūnija vakarā šāva uz piecām mežacūkām, bet krita trīs. Veiksminieki bija Pēteris Bebris, Jānis Rozītis un Aivars Kapaklis. Vēl divas šaušanas vietas tika pārbaudīti ar medību suņiem. IZRĀDĪJĀS,

Turpinājums 6. lpp.

ka šāvieni garām.

6. jūnija medībās Raksalā lielas mežacūkas sastapa Jānis Beinarovičs. Turpat Raksalas apkārtnē no medību torņa Juris Jefimovs novēroja vilku, kurš grāvi neveiksmīgi mēģināja notvert bebru. Vilkiem pašreiz izdevies redzēt skaistu staltbriedi. Tajā vakarā

medījumus neguva.

Individuālās medības vasaras garāko vasaru stundās ir ļoti interesantas. Krēslas brīdī, esot vienatnē ar dabu, var redzēt un dzirdēt dienas apstākļos nezināmo. Meža dzīvnieki kļūst aktīvi, satumstot skan naktspatnu klaiņas un klusa spārnu švikoņa. Arī 10. jūnija medībās nebija trofeju. Toties divpadsmitos

naktī kāda pārspriešana par redzēto! Ilmārs Logins novērojis stirnāžu savstarpējās attiecības, cīņas par teritoriju. Andrejs Grudulis mēģinājis atšifrēt brīkšķus mežā. Meža kuillis vai alnis? Jānis Beinarovičs neuzminējis, vai lielās meža cūkas pavada sivēni vai ne?

Ilmārs Grudulis

Lielais sams

Ļoti veiksmīga copes diena 8. jūnijā bija Jānim Tropam. Aiviekstē pie Mūrnieku tilta viņš izzvejoja 31,5 kg smagu, 1,67 m garu samu.

„Nepaspēju pat nobīties”, atteic Jānis, „viss notika tik ātri. Esmu ļoti priecīgs. Tās sajūtas nav izstāstāmas. To zina tikai tad, kad izvelk tik lielu lomu”.

Sams piemānīts ar raudiņu. Stundas laikā. „Pie krasta zivs apvēlās uz muguras, veiksmīgi saņēmu aiz žaunām un izvilku krastā. Ar Arvidu nopūlējāmies, kamēr dabūjām līdz mašīnai”, stāsta Jānis.

Ir cilvēki, kuriem makšķerēšana ir ne tikai sportisks vaļasprieks, bet dažam labam arī vienīgā iespēja tikt pie svaigas un garšīgas pārtikas. Uz Jāni gan tas īpaši neattiecas. Zivis nav viņa iecienīts ēdiens. Nogaršojot izvilktā sama pagatavoto maltīti viņš atteica: „Nekā īpaša”. Lielās zivs sagatavošana galdam ir Jāņa mammas Ainas ziņā. Konkrēti šis sams tika žāvēts.

Teksts un foto – **Solvita Stulpiņa**

Jānis ar veiksmīgi izvilktu lomu.

Lielo zivi skatīt nāca kaimiņi.

INFORMĀCIJA

VID pāriet uz četrpārpus darba dienu nedēļu

Ņemot vērā 2009. gadā Valsts ieņēmumu dienestam (turpmāk – VID) pieejamā finansējuma samazinājumu par 32,2 miljoniem latu jeb 31% salīdzinājumā ar 2008. gada sākumā pieejamo finansējumu, kā arī vēl paredzamo finansējuma samazinājumu pēc grozījumu veikšanas likumā „Par valsts budžetu 2009. gadam” (pēc likuma grozījumu pieņemšanas VID pieejamais finansējums salīdzinājumā ar 2008. gada sākumu būs samazināts par 38,3 miljoniem latu jeb 36%), VID, sākot no 2009. gada maija, ir spiests pāriet uz nepilnu darba nedēļu, proti, uz četrpārpus darba dienu nedēļu. Šāda iestādes darba organizācija pusgada laikā ļaus ietaupīt

vairāk nekā četrus miljonus latu.

Lai pēc iespējas mazāk tiktu ietekmēta klientu – nodokļu maksātāju – apkalpošana, nosakot brīvās dienas, tika ņemti vērā atskaišu, deklarāciju un pārskatu iesniegšanas termiņi.

Līdz 2009. gada 31. decembrim varums VID struktūrvienību, tai skaitā VID teritoriālo iestāžu nodaļas, nestrādās šādās dienās:

- 3., 10., 17., 24. jūlijā;
- 7., 14., 21., 28. augustā;
- 4., 11., 18. septembrī;
- 2., 9., 16., 23., 30. oktobrī;
- 6., 13., 20., 27. novembrī;
- 4., 11., 18. decembrī.

Izmaiņas Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes darba laikā

Sākot ar maiju Pilsonības un migrācijas lietu pārvalde strādās nepilnu darba laiku – divas piektdienas mēnesī iestāde būs slēgta.

Pārvalde būs slēgta 15. un 29. maijā, 5. un 19. jūnijā, 10. un 24. jūlijā, 7. un 28. augustā, 11. un 25. septembrī, 9. un 23. oktobrī, 13. un 27. novembrī un 11. un 18. decembrī.

Šajās dienās ne valsts iestādes, ne privātpersonas nevarēs saņemt nevienu Pārvaldes pakalpojumu.

CILVĒKS STARP MUMS

Labi darbi, dāsna sirds

Tā man gribas sacīt par „Melderkalna” saimnieci. Padzirdējušas par viņas labajiem darbiem un nesavtīgo izpalīdzību, ciemojamies šajās mājās.

Mājas atrodas ļoti skaistā vietā – kalna galā. Aiz augstajiem kokiem saskatāms Odziņas ezers. Māju ceļiņa kreisajā pusē, skalbju ieskauts, gozējas dīķis.

Rīts šinīs mājās iesācies rosīgiem darbiem. Saimnieks tīra vietu jaunajam sienam, saimniece Biruta Zariņa rosās pa puķu dobi. Lietus mitējies, jāiedēsta stādi. Pagalmā nīpri izskrien divi mazi kucēni. Nu īsti lācēni! Nevaram palikt vienaldzīgas, metamies tos glaudīt un apmīļot.

Bet stāsts nebūs par to. Birutas kundze dāsni daļa pienu visu tiem, kam tas vajadzīgs. Un neprasot par to nekādu samaksu. Tikai jāatnāk pakal. Kas var būt cēlāks un mīļāks par dāsnu palīdzību šajos grūtajos laikos. Pērn, kad pienotavas atteicās vākt pienu no mazajiem ražotājiem, saimniece nolēma, ka gotiņu tomēr paturēs. Būs savs pieniņš, sierīņš, bieziņš. Bet cik tad diviem cilvēkiem vajag! Pietiek gan pašiem, gan bērnu ģimenēm, un vēl paliek pāri. „Zemē tak neliesi”, atteic Birutas kundze. Ar sociālās darbinieces Astrīdas Jefimovas starpniecību tika paziņots ģimenēm, kam palīdzība nepieciešama, ka var iet pēc

Melderkalni.

piena. Un tā uz šīm mājām ceļu mēro jau vairāki mētrienieši. Saimniece ir priecīga par ikvienu, kas iegriežas viņu mājās pagalmā.

Šodien saulīte rosās pa zemes virsu. Un tikpat gaiši un jauki ir šo māju saimnieki. Paldies saimniecei par iedoto ceļa maizi – gardo sieru! Lai Jums veselība, lai gotiņa labi pienu dod. Kaut tādu izpalīdzīgu cilvēku Mētrienā būtu vairāk.

„Melderkalnā” ciemojās
Valda, Jolanta un Solvita
V. Otvares foto

Biruta Zariņa.

NOTIKUMI

30. maijā Madonā

„...Liku bēdu zem akmeņa, pāri gāju dziedādam...” Šī dziesma ļoti noder tagadējam laikam. Lai kādi laiki ir bijuši un būs, Latvijā tauta dzied un dejo.

Madonas rajonā katru gadu notiek tautas mākslas kolektīvu svētki, šogad nebija izņēmums. 30. maijā jau no plkst. 8.00 Madonas estrādi satricināja dejotāju solji, maziņie, jaunie un, protams, seniori. Pusdienlaikā, pašā karstākajā saulē arī rajona kori, tostarp arī „Jūsma”, izmēģināja savu balsi. Šogad dejotājiem un korim svētkos pievienojās rajona folkloras kopas un līnjdejojāji, kuri patiesi kuplināja koncertu.

Kārtīgi izkarsuši, vilkām tautastērpus un no Saieta laukuma mērojām ceļu uz estrādi tradicionālā svētku gājienā. Mums pievienojās Mētrienas pagasta padomes priekšsēdētājs Ilmārs Grudulis un Jānis Zeps. Koncerts izdevās, gan dziedātāji, gan dejotāji godam izdarīja savu darbu. Netradicionāli Madonas svētkiem lietus izpalika.

Koncerta kulminācijā Andrejs Ceļapīters noņēma Madonas rajona karogu un nodeva glabāšanai muzejam.

Ceram, ka Madonas novadā tādi svētki arī būs tradīcija.

Foto un teksts – A. A. Amata

“Mētrienas Dzīve” 2009. g. jūnijs

Prieks kopā būt. Madonas deju kolektīvā dejo Roberts Krauklis.

Karstajā saulē...

Mēģinājumā...

APSVEIKUMI

Mūžu aizmūžā,
Laiku plūdumā,
Gadu gadskārtās
Vienmēr tie paši mirdz:
Gaišā saule un siltā sirds!
(Aspazija)

Sveicam jubilārus jūlijā!

Baibai Prikulei	27.07.	18
Artūram Amatam	30.07.	20
Laumai Freijai	21.07.	20
Laumai Kirsanovai	22.07.	20
Stepanam Hristenko	30.07.	25
Jogitai Mūrmanei	13.07.	25
Džinetai Āzacei	22.07.	40
Inesei Podiņai	22.07.	40
Laimonim Tumanovam	20.07.	55
Jānim Zvejsalniekam	02.07.	80

LĪDZJŪTĪBA

Klusa paliek dzimtā sēta,
Klusa paliek istabiņa.
Aplkušī tavi soļi,
Nav vairs tava padomiņa.
(latviešu tautasdziesma)

2009. gada 28. maijā 54 gadu vecumā
mirusi **Rudīte Rapša**.
Lai vieglas smiltis aizgājējai un patiesa
līdzjūtība tuviniekiem.

Mētrienas pagasta padome

Ziedēt zied Jāņu zāles ...

Jāņi nāca, Jāņi nāca,
Kā tos Jāņus svinēsim?
Siesim sieru, plūksim puķes,
Visi kopā līgosim.

Jāņos bija daudz darbiņa
„Muižniek” māju saimniecei:
Cik gotiņu aplokā,
Tik vainagu jānopin.

Ziedēt zied Jāņu zāles
Pašā vasar's vidīnā,
Ziedēt zied „Ziedu” māja
Visa gada garumā ...

„Liepu ielas” saimnieces
Uz Jāņiem taisījās –
Viena zāle izdīgusi,
Tā jāsteidz izravēt.

Kas tik gauži vaimanāja
„Mētrien's 5” mājiņā?
Noskumuši Jāņa bērni
Gaida silto ūdentiņu!

Kā ezītis „Akord” māja –
Virsū daudz adatiņu.
Tās nebija adatiņas –
Satelīta anteniņas.
Pērkontēvam nepatika,
Ar zibeni pabaidīja.

„Mežrozēs” lepni ļaudis,
Tie jau dzīvo Eiropā –
Jauni logi, jaunas durvis,
Visi kopā saimnieko...

Pagastcentrā liela pils,
Klātu tikt nevarēja –
Dora laba sargātāja,
Jāiet lielu līkumiņu.

„Tautas nama” skatuvīte
Gluži viena palikusi,
Gaida savas „Jūsma” sievas,
Gaida savus deļotājus.
Nu jau drīz vaļā vērs,
Tad tik varēs lustēties...

Kas tik agri rosījās
„Zīļu” grāmatkrātuvē?
Marutai viesi brauca
No kaimiņu pagastiem.

Jāņa bērni sanākuši
Ap „Ceļmalu” veikaliņu,
Nav vēl svētki atnākuši,
Jau plauktiņi patukšoti...

Kas gan tā par saiešanu
Pie „Vintiešu” namdurvīm?
Puspagasta sanākuši
Lielo samu aplūkot!

„Paegļu” mājai droši bija
Aiz tā kuplā ozoliņa –
Spīdēj' saule – nekarsēja,
Lija lieti – nemērcēja.

Skaistas puķes gozējās
„Sidrabiņu” dīķīti.
Kas tās bija skaistās puķes?
Tās Viktora ūdensrozes!

„Cīrulīšu” pagalmā
Tā kā kādā garāžā –
Garā rindā sarindoti
Lieli, mazi ritenīši.

Kas kaitēja nedzīvot
Pašā Teiču maliņā –
„Krūtaiņos” – tur varēja
Ar dzērvīti parunāt.

Vai tā bija Rīgas pils
Akmeņiem nobruģēta?
Tā nebija Rīgas pils –
Tas „Aleju” pagalmiņš!

Jāņus jauki pavadiet,
Daudz dziesmiņu izdziediet,
Lai dziesmiņu nepietrūka,
Varat šīs padziedāt ...

Jāņu dziesmas sacerēja
Valda Otvare

Tu vari to atļauties –
Vasarai pa pašu vidu dižoties:
Spert papēdi pērkona debesīs
Vai lūgt lietus asarām līt.
Tu vari to atļauties –
Vasarai pa pašu vidu dižoties.

(S. Radiņa)

Sveicam skolotāju **Aigu Ivānu**
dzimšanas dienā!

Mētrienas pagasta
padome